

Til § 55. Efter § 50 i Loven af 29de December 1857 kan der af de Beløb, som indkomme i Bøder for ulovligt Fiskeri i Limfjorden, tilstaa passende Belønninger til Sognefogder saavel som til Assistenten og Korkarlene ved Kontrollen med Fiskeriet dersteds, naar de dertil findes at have gjort sig fortjente ved ubviist Midtjærhed i Opfyldelsen af deres Forpligtelse til at føre Tilsyn med dette Fiskeri. Da denne Bestemmelse har vist sig gavnlig, har man fundet det rigtigst at bibeholde den. Man har derhos tænkt sig, at der i Fiskerivedtagterne burde træffes Bestemmelse om en lignende Anvendelse af de Bøder, der maatte falde for ulovligt Fiskeri paa de andre Fjorde.

Til § 57. Der skjønes ikke at være nogen Nødvendighed for at bibeholde de Bestemmelser i Forordningen af 15de December 1750 angaaende Fiskeriet i Limfjorden, som Kommissionens § 81 lader henstaa uhavede. Forordningens § 6, sidste Stykke, indskræper kun, hvad der er en Selvfølge, at de i samme omhandlede Koncessionshavere skulle rette sig efter deres Koncessioners Indhold, og hvad angaar Forordningens § 1, da er denne Paragrafs sidste Stykke forlængst ude af Kraft, jfr. Lov 29de Decbr. 1857 § 9, medens Forholdet med Hensyn til de matriculerede Silbestader nu er saa befæstet, at Paragrafens første Stykke maa anses for overflødig.

Af de flere under dette Afsnit i Kommissionens Forslag indbefattede Paragrafer som ikke gjenfindes i Lovforslaget, ere §§ 70 og 71, der stemple visse i samme nærmere betegnede Handlinger som Tyverier, udeladte af Lovforslaget, forbi deslige Bestemmelser efter Ministeriets Formening ikke ere paa deres Plads i en Fiskerilov. Ministeriet skjøner nemlig ikke rettere end, at det bør finde sin Afgjørelse efter den til enhver Tid gjældende almindelige Straffelovgivning, om en Handling er at anse for Tyveri eller alene for ulovligt Fiskeri, og det er derfor ogsaa ved Affattelsen af Lovforslagets § 52 iagttaget, at Intet i saa Henseende foregribes ved Fiskeriloven. Ved § 73 bemærkes, at det her opstillede Forslag har forekommet Ministeriet at være altfor vidtgaaende, samt at man overhovedet ikke skjøner, at der er til-

strækkelig Anledning til med Hensyn til Strafbarheden af Delagtighed i og Forsøg paa ulovligt Fiskeri at gaa ud over, hvad almindelige straffetretlige Grundsætninger tilføje. § 77 synes alene at tilsigte at spare den Fiskeriberettigede nogle Udgifter, idet han ikke mindre gennem et ved Fogden nedlagt Forbud end ved Politimesterens Hjælp vil kunne opnaa at faa Fortættelsen af de paabegyndte Forberedelser til ulovligt Fiskeri eller Brugen af de ulovlig udsatte Fiskerivedstaber standset; men efter Ministeriets Formening vil Hensynet til en saadan Udgiftsbesparelse ikke kunne afgive nogen fyldestgjørende Grund til at indføre ekstraordinære Rettsmidler særlig for denne Art af Sager, der tilmed efter Kommissionens egne Udtalelser ingenlunde kunne betegnes som Smaasager. Bestemmelsen i § 78 har forekommet Ministeriet at være altfor overdreven streng i Forhold til Bestaffenheden af de heromhandlede Forseelser, og man har derfor fundet overvejende Betænkelse ved at optage den. Hvad endelig angaar § 80, hvis For- skrifter ere beregnede paa at skulle gjælde ogsaa for Fiskeri udenfor Soterritoriet, da ville de i samme omhandlede Urdener, forsaavidt de begaas indenfor Soterritoriet og efter deres Bestaffenhed for- tjene Straf, vistnok i Reglen kunne belægges med Straf i Henhold enten til Bestemmelserne i denne Lovs § 2 jfr. § 51 eller til andre Bestemmelser i vor Lovgivning, og om i nærværende Lov at fastsætte Straf for Handlinger, begaaede udenfor Soterritoriet, vil der allerede i Medfør af, hvad man tidligere har ytret om Lovens Omraade, ikke kunne være Spørgsmaal; saadanne Straffebestemmelser maatte formentlig ogsaa kræve traktatmæssige Overenskomster som deres Forudsætning. Med Hensyn til Paragrafens andet og tredie Stykke skal man indskrænke sig til den Bemærkning, at det ikke synes her at være Stedet til at gøre Begyndelsen med Juryinstitutionen, og at det isørigt ikke turde have nogen Banfælgelighed paa regelmæssig Maade at tilvejebringe de fornødne Oplysninger til Afgjørelse af, hvorvidt det paaklagede Faktum maatte indeholde noget Brud paa god Orden eller nogen Overtrædelse af vedtægtsmæssige Bestemmelser.